

Fergeteges néptánc is volt az ünnepségen

Az atlantai magyar közösség sok meglepetéssel rukkolt elő augusztus 20-ára

Több mint százan jelezték részvételüket a *Hungarian Community Church of Georgia* Szent István-napi ünnepségére. Valamennyien, sőt még ennél is többen valóban ott voltak ezen a szép vasárnapon, a nagyszabású részvétel rekordnak számított a javából!

Az ünnepség méltó volt, a műsor nagyszerű, a hangulat pedig kitűnő, amit aligha lehetett volna fokozni. Az amatőr néptáncosok „vezényletével” végül a közönség apraja-nagyja is táncra perdült.

Az ünnepi műsort megelőző magyar nyelvű istentiszteleten, a roswelli presbiterianus templomban Szilágyi Csaba lelkipásztor megáldotta az új kenyeret. A nemzeti színű szalaggal átkötött új kenyeret szép ringó járással – ahogyan egy népviseletbe öltözött magyar lányhoz illet – Péterfi Zsófi vitte oda az Úr asztalához.

Az ünnepi jelképet, azaz az új kenyeret a közösségi teremben elhelyezett két kivetítőn is láthattuk. A székeken ott várta a közönséget a kinyomtatott program, rajta a Szent Koronával. Már az előkészületek is sejtetni engedték, hogy most valami mást, egy kicsit többet, valami különlegeset kapunk.

Mielőtt a közönség elhelyezkedett, sokan már előzetesen megnézték a kiállításokat, így az atlantai magyar csoport életéről, összejöveteleiről készült ízelítőt, sok-sok fotóval. Ami igazán kuriózusnak számított, egy „tiszteltbeli magyar”, Stephen Spinder amerikai fotóművész is elhozta a munkáit, Budapestet és Erdélyt megörökítő fotóalbumait, a két könyvön kívül képeslap-fotóit, Magyar Bajusz-naptárát. Szerke Amerikában már számtalan magyar klub, közösség megismerhette, hogyan látja a nemzetközileg is elismert fotográfus két nagy szerelmét, a magyar és az erdélyi kultúrát. Stephen Spinder most az atlantai magyar csoportnak mutatkozott be, és még egy nagy meglepetés: amerikai létére az ünnepi műsorban ő is ropta a magyar néptáncot!

Az ünnepséget John E. Parkerson, Magyarország tiszteltbeli konzulja nyitotta meg. Mr. Parkerson az Egyesült Államok dél-keleti régiója (Georgia, Tennessee, North Carolina, South Carolina) és Magyarország között ápolja, erősíti a gazdasági, kereskedelmi kapcsolatokat.

Miközben a Magyarország című dal elhangzott – amelyet Dudar Zoltán, Gehler László, Némedi Zsolt, Szilágyi Csaba, Péterfi Zsófi, Tatár Dorisz, Tóth Gabriella, Tulipán Sarolta és Vas Emese adott elő – a kivetítőn megjelent képek elének varázsták a szülőhazát, hazagondolhattunk. Megjelenítették többek között a híres hortobágyi pusztát, a kilenclyukú hidat, a pusztán őshonos szürke marhákat, a hazatérő gólyákat. Más magyar tájak, nevezetes épületek is felvillantak, köztük a királyi vár, a Lánchíd, a Hősök tere, majd a színpompás és hagyományos augusztus 20-i tűzijáték.

Ezután hangzott el az ünnepi beszéd, ezt Varjasi Attila mondta el. Egyebek mellett arról szólt, hogy a nagy történelmi személyiségek minden nép önazonosságát meghatározzák, közöttük

számunkra kiemelkedő helyet foglal el Szent István. Augusztus 20-án az ő szentté avatásának a napjára is emlékezünk.

Szent István nemcsak hitében volt erős és következetes, de törvényeiben, fiához, Imre herceghez intézett intelmeiben is megmutatta uralkodói nagyságát. Olyan jogi alapokra építette államát, amely ezer év távlatából is példát mutat, tartást ad nekünk, akik szellemi hagyatéka gyámolítóinak, tanácsai követőinek valljuk magunkat – hangsúlyozta az ünnepi szónok.

Érdeemes idézni ezekből az intelmekből, amelyeket a mai kor embere is megszívlelhet:

“A türelmes királyok uralkodnak, a türelmetlenek pedig zsarnokoskodnak.”

“Tartsd mindig eszedben, hogy minden ember azonos állapotban születik, és hogy semmi sem emel fel, csakis az alázat, semmi nem taszít le, csakis a gőg és a gyűlölet.”

Varjasi Attila kiemelte, hogy a hit, amivel Szent István államot alapított, nem vallásfüggő. Majd beszédét azzal zárta, hogy ezt a hitet kellene erősíteni önmagunkban, környezetünkben, értékrendünkben, a magyar történelemben és kultúrában.

Ezután a néptáncosok léptek színpadra. A szatmári néptánc koreográfiája Pápay-Kószó Daniella munkája, aki maga is ott volt a néptáncosok között. A lelkes csapat – Szécsényi István, Máthé Erika, Kósa Robert, Vas Emese, Stephen Spinder, Tulipán Sarolta, Siffel Csaba, Tóth Gabriella, Jeff Czysz, Tatár Dorisz, Némedi Zsolt, Péterfi Zsófi, Szilágyi Csaba – bemutatóját vastappsal jutalmazta a közönség, újrázniuk is kellett.

A névsorból kitűnik, hogy Magyarország és Erdély szerelmesén, Stephen Spinderen kívül egy másik amerikai is volt a csapatban. Jeff Czysz nagyapja lengyel volt, és mint megtudtuk, teljesen véletlenül volt éppen ott, ahol a néptáncosok próbáltak. Addig-addig nézte, míg megszerette, majd beállt közéjük. Amúgy is szükségük volt még egy fiúra, így kapóra jött Jeff érdeklődése, aki nagyon élvezte a próbákat, a közös munkát és igencsak eleget tett a kihívásnak.

Az ünnepi műsor zárásaként Radnóti Miklós: Nem tudhatom című versét Bognár Márta mondta el, majd a néptáncosok újra felmentek a színpadra és felcsendült a Magyar Himnusz.

Az ünnepélyes perceket vidám hangulatú közös tánc követte.

Az ünnepség háziasszonya Szabó Ilona volt. A néptáncosok ruháit Talián Tímea készítette. A fiatal divattervező egyéb, egyedi munkáiból is láthattunk bemutatót az ünnepség helyszínén.

Az ünnepség után a jóféle falatoktól, a magyar konyha remekeitől roskadozó asztaloknál lehetett kikapcsolódni, beszélgetni.

D. K. K.